A°. 1835. N°. 38.

ZONDAG DEN 19den JULIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

Paramaribo, *den* 18 *Julij* 1835.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche W. I. Bezittingen, van heden, n°. 797/719, is de bij vroegere resolutie dd. 13 Februarij dj. n°. 173, in zijne functien geschorste 1e Commies bij de Administratie der Financiën te *Suriname*, A. HALBERSTADT, ingevolge Zijner Majesteits Besluit van 12 Maij ll., n°. 81, als Ambtenaar der Kolonien definitief ontslagen.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. van der Mee.

Gouvernements Secretary.

BURGERLIJKE STAND.

Paramaribo *den* 16 *Julij* 1835.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: JOHANNES CHRISTIAAN PALTHE WESENHAGEN *jongman*, geboren alhier met ELISABETH MARY TYNDALL, *jonge dochter*, geboren in het Neder-district *Nickerie*, beiden van de Gereformeerde Godsdienst en alhier woonachtig.

In kennisse van mij,
De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. P. TIRION.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 15den dezer, het Schip *Dina Maria*, Kapt. A. Ahlers Jr., van Amsterdam, hebbende 33 dagen reis; Passagier: den Heer A. T. Heijdt.

Den 16den, de Nd. Am. Brik *Juniper*, Kapt. F. Foster, van Boston; Passagier: Mej. A. Glover.

Idem, de Nd. Am. Brik *Sarah Ann*, Kapt. C. Fitz, van Glouchester.

Den 17den, de Fransche Schoener *l'Aurore*, Kapt. Marius Gaimo, van Berbice; alwaar zich aan Boord bevindt als Passagier: de sedert eenige weken vermiste vrouw van den Kanonnier L. M. Frey.

Idem, de Nd. Am. Brik *Jane*, Kapt. Joseph Foster, van Boston.

UITGEKLAARD.

Den 16den, het Schip *Piet Hein*, Kapt. W. Turnbull, naar Nickerie.

Den 17den, het Schip *Harmonie*, Kapt. A. van der Meijden, naar Amsterdam; lading: 258 vaten Suiker, 2 vaten Koper en een partij Kwassiehout.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met* 11 *Junij* 1835.)

NEDERLANDEN.

Haarlem, 5 *Junij*. Bijzondere brieven uit Parijs, 2 Junij, luiden als volgt:

„Het antwoord uit Londen, betrekkelijk de tusschenkomst, 't welk door de beursliedеn met zoo veel ongeduld wordt te gemoet gezien, is nog niet ontvangen. Men beweert, dat Koning *William* aarzelt, en *de openbare opinie wil polsen*. — In de diplomatieke kringen is echter de heerschende meening, dat Engeland de tusschenkomst zal goedkeuren. Ten aanzien van de wijze, waarop Engelands medewerking zoude zijn verlangd, loopen de denkbeelden zeer uiteen. Sommigen beweren, dat Koning *Philips* bepaaldelijk vordert een corps engelsche hulptroepen van 10000 man; anderen, dat hij zich zoude vergenoegen met eene uitsluitende medewerking ter zee; weder anderen, dat hij zich zeer tevreden zoude betoonen met eene acte, waarbij Engeland zich *solidair verantwoordelijk* verklaarde.

„Nog is aan de vreemde gezanten geene mededeeling hoegenaamd gedaan, gelijk in sommige bladen is verzekerd; zoodra men eenmaal tot eene tusschenkomst overgaat, zal het aan geene heftige bedenkingen ontbreken. De russische secretaris *de Labienski* scherpt reeds zijne pen; de oostenrijksche ambassade zal gewisselijk volgen, doch later, daar de belangrijkste nota's doorgaans in het kabinet van prins *Metternich* worden opgemaakt. — In dergelijke omstandigheden kan het niet vreemd voorkomen, dat meer gewigt aan het kamp van Kallisch wordt gehecht, dan wel anders het geval zoude zijn geweest.

„Heden zal het *incident* in het groote regtsgeding, voor de Kamer der pairs worden afgedaan. Men verhaalt, dat *Trelat* en vooral *Michel* eene begaafdheid hebben ontwikkeld, die aan *Mirabeau* heeft doen herdenken. Men wacht niettemin eene veroordeeling. — Het regtsgeding zal wijders het geregtshof der pairs tot ver in Julij bezig houden, en hetdeelt steeds het bewind in de meening der menigte in geene geringe mate.

„Het zeggen is, dat graaf *Pozzo-di-Borgo* het tooneel der staatkunde wil verlaten, en zijne dagen in Italie ten einde brengen."

GROOT-BRITTANNIE.

Londen, 3 *Junij*. Eergisteren avond heeft de markies *van Londonderry* in het Huis der lords aan de ministers gevraagd: 1°. of het waar was, dat, sedert de aanstelling van het tegenwoordige ministerie, aan de britsche oorlogschepen, die op de noordelijke kust van Spanje kruisen, bevelen zijn gegeven, om zich ter beschikking te stellen van de spaansche Koningin? 2°. of er wapenen en krijgsbehoeften uit Engeland naar Spanje waren gezonden, en, zoo ja, of en door wien daarvoor betaling gedaan was? 3°. hoeveel oorlogschepen in Engeland voor Spanje waren uitgerust? De minister *Melbourne* heeft daarop geantwoord, dat geene dergelijke bevelen aan de britsche kruisers waren gegeven; — dat het zenden van wapenen en krijgsbehoeften het gevolg was van de bij het quadrupletractaat opgenomene verpligting, — en dat hij op de derde vraag van den markies den volgenden dag zou antwoorden. Gisteren avond heeft de minister aan deze belofte voldaan, en toen verklaard, dat het schip *the Royal William*, hetwelk sedert den naam van *Isabella seconda* bekomen heeft, hier te lande is uitgerust ten behoeve van de spaansche Koningin; en dat deze uitrusting 1,943 p. st. gekost heeft; — dat voorts naar Spanje gezonden zijn 13 000 karabijnen, 3000 pistolen, 10 000 sabels, te zamen ter waarde van 20,000 p. st.; — dat al deze onkosten mooten voldaan worden door het spaansche bewind, maar dat de hertog *van Wellington* (als minister van buitenlandsche zaken) in het begin van Maart jl. van dat bewind te kennen heeft gegeven, dat hij bij hetzelve niet op de betaling zou aandringen. De hertog *van Wellington* heeft de waarheid van deze laatste opgave erkend, maar zich, ten aanzien van den markies *van Londonderry* beklaagd, dat deze de zaak ter sprake had gebragt, zonder te voren daarvan eenige kennis te hebben gegeven.

FRANKRIJK.

Parijs, 7 *Junij*. In berigten van de spaansche grenzen wordt gemeld, en, zoo het schijnt, van een tamelijk onpartijdigen kant, dat men aan de fransche zijde niet genegen schijnt, gewapenderhand in Spanje tusschen beiden te komen, maar dat men wel moet weten, dat, zoo die tusschenkomst nog twee maanden wordt uitgesteld, *D. Carlos* veel kans heeft, om zijne openbare intrede in Madrid te houden, ten ware de revolutionaire constitutionelen het gezag in handen mogten nemen, en daardoor een tegenwigt in de schaal leggen, 't welk het bewind van Koning *Philips* almede geenszins zoude kunnen behagen.

In deze berigten wordt voorts beweerd, dat het zenden van een corps hulptroepen in spaansche dienst, het zij men daartoe zoude willen aanwenden het *Legion étrangère*, in fransche dienst, en thans in bezetting in Algiers, of een corps troepen, 't welk nog in Belgie zoude moeten worden aangeworven, en welks oprigting derhalve nog meer tijds zoude vereischen, weinig of niets zoude baten, maar dat alleen de tusschenkomst van een leger van 30 à 40,000 man, onder bevel van mannen, als den maarschalk *Soult*, of den generaal *Harispe*, die in Spanje bekend zijn, en wederkeerig dat land genoegzaam kennen, een einde zoude kunnen maken aan den burgeroorlog, en *D. Carlos* noodzaken, de wijk naar Frankrijk te nemen.

Men erkent, dat ook het bijeenbrengen van een der corps troepen nog eenigen tijd zoude vorderen, doch men vermeent, dat het voorloopig bezetten van eenige versterkte plaatsen op de grenzen, als Vera, Urdach, Elisondo en Pan Esteban, vooreerst eenen gunstigen indruk op de Christino's zoude maken, en ten anderen de middelen voorbereiden tot eene meerkrachtdadige tusschenkomst.

Bijzondere berigten vermelden (en de ministeriële opgaven bevestigen zulks, dat de zaken der Christino's in Navarre en de baskische provincien steeds meer en meer verachteren. De Carlisten hebben het beleg voor het versterkte Villafranca geslagen. Om hetzelve te ontzetten, heeft *Valdez* zich met 12000 man van Pampelona in beweging gesteld, en *Orna* gelast, deze onderneming te ondersteunen. De laatstgenoemde is overrompeld en geslagen, zoo dat van zijne divisie van 4000 man, waaronder een deel der koninklijke garde, naauwelijks een tiende gedeelte is teregt gekomen, en *Z.-Carreguy* heeft *Valdez* den weg afgesneden, zonder dat deze het geraden heeft geoordeeld een aanval te wagen. Het gevolg daarvan is geweest, dat Villafranca zich, na eene eerlijke verdediging, den 32en heeft moeten overgeven. De troepen der Koningin ontruimen de versterkte punten van de vallei van Bastan, en trekken op Pampelona terug. Bergara is mede ontruimd, de bezetting is naar Vittoria gemarcheerd, en de bekende *Jaureguij* (*el Pastor*) is met 8 bataillons in Toloza ingesloten.

Het ministeriële achtendblad dringt steeds aan op eene gewapende tusschenkomst, doch geeft te kennen, dat het bewind nog ongenegen schijnt, om daartoe overtegaan.

Den 7den Junij. De Kamer der Pairs heeft gisteren het rapport gehoord van den Heer Barante, uit naam der commissie belast met het onderzoek der concept wet betreffende de voltrekking van het den 4 Julij 1831 met de Vereenigde Staten gesloten traktaat. De rapporteur heeft alles in herinnering gebragt wat ter zake van dit traktaat is gezegd en gedaan geworden; hij heeft de volledige geschiedenis geleverd van de vordeningen der Vereenigde Staten

hij heeft de onderscheidene kathegoriën dier vorderingen onderzocht, en zelfs verklaard dat, naar het gevoelen der commissie, men, in aanmerking der omstandigheden, op de voor Frankrijk meest voordeelige wijze het traktaat had gesloten, en dienvolgens heeft hij, uit naam der commissie, geconcludeerd tot de bloote en eenvoudige aanneming der wet.

De kommissie heeft evenwel aan het gouvernement haren blaam niet onthouden. Hetzelve had, om aan de constitutionele vereischten getrouw te blijven, met een traktaat moeten sluiten, maar zich moeten bepalen tot eene belofte aan de Vereenigde Staten, dat aan de Kamers een krediet zoude worden aangevraagd om die vorderingen te bestrijden. Ook moet opgemerkt worden dat de kommissie volijverig het, door de Kamer der gedeputeerden aangenomen amendement, heeft beaamd, volgens hetwelk de schadevergoeding niet zal worden uitbetaald, dan na dat aan Frankrijk voldoende ophelderingen, wegens de onbedachte boodschap van den President der Vereenigde Staten zullen zijn gegeven.

— De dagbladen behelzen den onderstaanden brief, dien de Heer Audry de Puyraveau aan den President der Pairskamer heeft gezonden.

Parijs, 6 Junij 1835.

Mijn Heer de President!

Ingevolge mijne verklaringen voor de twee Kamers, behoef ik het door de Kamer, welke gij presideert, bij defaut tegen mij uitgesproken inconstitutionele vonnis niet door regterlijke vormen van mij af te wijzen.

Ik protesteer thans tegen het arrest evenzeer als ik tegen de bevoegdheid der Pairskamer heb geprotesteerd. Tusschen haar en mij kan geene sprake zijn van regt en billijkheid, maar van geweld, weshalve ik de gevolgen van hare schandelijke magtsoverschrijding ben verbeidende, mij gelukkig achtende veeleer het slagtoffer te zijn dan de medepligtige der regeringloeze gevolgen van het heillooze stelsel, waaronder mijn vaderland gebukt gaat.

Desniettegenstaande verwijs ik naar de publieke meening het ongehoorde vonnis, dat over mij is geslagen, en beroep mij op de regtspraak des volks, hetwelk Heer is over het pairschap zoowel als over mij. Wanneer deze regtspraak somwijlen wat spade komt, is zij nogtans onvermijdelijk, en ik verwacht haar ten mijnen opzigte met vertrouwen.

Bij gemis van schitterende titels, toone ten minste de gevangenis, welke de Kamer der Pairs voor mij heeft geopend bij het ten einde snellen van een leven, hetwelk niet van mij heeft afgehangen nuttiger voor mijn land te maken, dat ik niet zonder ijver ben gehecht geweest aan overtuigingen, die nimmer een ander doel dan het geluk des volks hebben gehad.

Ontvang, Mijn Heer de President, de verzekering mijner hoogachting.

Audry de Puyraveau, *Afgevaardigde.*

DUITSCHLAND.

Frankfort, 1 *Junij.* Blijkens berigten uit Weenen van 26 Mei werd reeds toen aldaar veel gesproken over eene tusschenkomst van fransche troepen in Spanje, doch hield men destijds dergelijken stap voor niet waarschijnlijk, voornamelijk op grond van den tegenstand, dien dezelve in Engeland bij de openbare meening vindt. Voorts wordt in die berigten uit Weenen gemeld, dat de pest reeds geheel Midden- en Opper-Egypte heeft aangetast, zonder in Neder-Egypte verminderd te zijn; Alexandria telde thans, ten gevolge der sterfte en der verhuizingen, naauwelijks een derde deel van het gewoone aantal inwoners.

— Het springen van het kruid-magazijn nabij Munchen heeft aanleiding gegeven, dat in Beijeren nieuwe verordeningen omtrent het bouwen en inrigten van dusdanige magazijnen gemaakt zijn.

Frankfort, 5 *Junij.* Het dagblad van Augsburg behelst het volgende berigt uit Petersburg, 18 Mei: „De staatkunde levert thans niet vele belangrijke zaken op, maar wij leven in de verwachting van meer gewigtige gebeurtenissen, of eigenlijk van eenige toebereidselen voor dezelve. De terugkomst van lord *Palmerston* tot het engelsche ministerie heeft hier, even als te Weenen en Berlijn, misbaagd. Mogt hij in zijn vorig gedrag volharden, dan zou men kunnen verwachten, dat de noordsche mogendheden, door het terugroepen harer gevolmagtigden, de betrekkingen met Engeland voorloopig weder schorsen. Maar latere berigten doen hopen, dat de edele lord zich op een beteren weg bevindt, zulks zou de inzigten van ons hof en van de met hetzelve bevriende hoven, om de fransche interventie in Spanje aftewenden, zeer te stade komen. Om over de daarmede verbondene vraagstukken ernstig te spreken, hebben HH. MM onze Keizer en de Koning van Pruissen oogmerk, zich met hunne ministers van buitenlandsche zaken, na den afloop der manoeuvers van Kalisch, naar Töplitz te begeven, alwaar zij door Z. M. den Keizer van Oostenrijk moeten verwacht worden. Deze bijeenkomst is, naar men verneemt, op de laatste dagen van September bepaald, en zal hoogstens acht dagen duren." — Het bovengenoemde dagblad behelst ook nog een berigt van de pruissische grenzen 27 Mei, hetwelk met de Petersburger opgave nopens de bijeenkomst der monarchen tamelijk goed overeenkomt, en hetwelk voorts nog het volgende bevat: „Tevens spreekt men er van, dat de grootvorst *Michaël* voortaan te Warschau resideren, en vorst *Paskevitz* zijn hoofdkwartier meer in het binnenste des Rijks houden zal, om meer invloed te kunnen uitoefenen op dat gedeelte des legers, waarvan hij bij uitsluiting bevelhebber is. Dit berigt verdient echter nog bevestiging."

— In Baden geeft de toetreding tot de pruissisch-duitsche tol-vereeniging aanleiding tot veel beweging en tot zeer levendige beraadslagingen in de vergadering der Standen. In de bijeenkomst der Tweede-Kamer van den 1sten dezer zijn een aantal petitien uit verschillende streken des lands, doch voornamelijk uit het zoogenaamde Bovenland, ter tafel gebragt, in welke die toetreding als ten uiterste nadeelig voorgedragen, en de Kamer dringend verzocht werd, om hare goedkeuring aan de voorloopig geslotene overeenkomst te weigeren. De bekende afgevaardigde *v. Rotteck* heeft zich bij die gelegenheid sterk tegen de toetreding verklaard, en aangemerkt, dat de groote menigte petitien, die van alle kanten tegen het tol-verdrag waren ingediend, de regering behoorde te doen besluiten, om de zaak te laten varen. De ministers *Winter* en *v. Boekh* hebben den heer *v. Rotteck* met veel warmte beantwoord, en denzelven onder andere verweten, dat *hij* degene was, die de volksmenigte tegen het tol-verdrag opruide, door het valsche gerucht te verspreiden, dat de prijs van het zout aanmerkelijk zou verhoogd worden door de invoering van het nieuwe tarief. De heer *v. Rotteck* heeft daarop, van zijnen kant, zich beklaagd over den scherpen toon der ministers; en alzoo is de woordenwisseling der beide partijen, aan welke al spoedig eenige warme opposanten deel namen, al hooger en hooger geloopen; de voorzitter heeft te vergeefs pogingen aangewend, om de orde te herstellen, en eerst door het sluiten der beraadslaging is aan de verwarring een einde gemaakt. — Onder de redenen van tegenstand tegen de tol-vereeniging schijnt ook in eene voorname plaats te behooren de vrees, dat dezelve zal leiden tot eene *staatkundige* oppermagt van Pruissen.

Den 6den Junij. "Volgens berigten uit Konstantinopel van den 13 Mei had de Porte zeer verblijdende tijdingen uit Syrie ontvangen. Emir-beschir, namelijk, het opperhoofd der Druzen, had de verlegenheid, waarin de bassa van Egypte zich uit hoofde van de pest bevond, te baat genomen, om de troepen van Ibrahim-bassa te overvallen, en deze laatsten hadden daarbij een zeer aanmerkelijk verlies geleden. Men vleide zich, dat de Syriers door het behaalde voordeel aangespoord zouden worden, om in massa op te staan tegen hunne overheerschers, die nu van allen bijstand uit Egipte verstoken waren.

Publieke Veilingen.

Ter Nieuwe Wees- Kurateele- en Onbeheerde Boedels Kamer.

Vrijdag, 17 Julij 1835.

1°.) Een Huis en Erf en verdere Gebouwen, aan de groote Rijweg van *Combé*, La. A. No. 7. — *f* 360. P. van Leeuwen.

2°.) Een Erf en Gebouwen, aan de *Krommeelleboog Straat*, La. A. No. 98. — *f* 730. Lucia Alexander de Vries.

3°.) Een Huis en Erf, aan de *Rust en Vrede Straat*, La. D. No. 7. — *f* 500. De minderjarige R. E. Soesman.

4°.) Een Vererfpacht Erf en Gebouwen, aan de *Prince Straat*, La. D. No. 834a. — *f* 740. J. C. P. Peneux.

5°.) Een Huis en Erf en daarop staande Gebouwen, aan de *Steenbakkers Gracht*, La D. No. 601b. — *f* 2800. Geertruida Petronella van Brederode.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.